Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

auxiliari in plio siue congressu eiꝰ nodi. u
uenebat pnceps mundi peccat antiquus
et ꝓpositꝰ mortis. Hec enim quisquam qui de
illo dicere posset et in me non habet quicquam
pt eum in quo cū innocentie humane esset ꝯ
diuine brachium et in dignatio ite zelus ul
vid g. fortitudo nature.
Nūquid auxiliatore cur cūspiciendo
ta ul tali intentione querebat ut nō
moreret. qui ad hoc ipm uenerat ut
moreret. Vtq sic erat ds et homo. sic et du
as uoluntates altam diuinitatis altam huma
nitatis habebat sub ipo passionis articulo. Hu
manitas quippe gustum mortis naturaliter pa
uebat et refugiebat. et naturali corporis amo
re anima tenebat. et in carne manere uole
bat. Porro diuinitas rationabili iudicio ali
ud intendebat. scilicet quod ad salute gene
ris humani necessarium erat. et eiꝰ nature
uoluntate sue uoluntati humanitas prefere
bat. dum in oratione sua pmisso mi pat si pos
sibile est transeat a me calix iste. continuo sub
iunxit uerumtamen non sicut ego uolo sed sicut
tu. siue ita. Verumtamen non mea uoluntas.
sed sit tua fiat. Itaq non quide secōm diuinita
tis rationē ecūspiciebat querens auxilium
sed secōm natale sensum carnis uolebat hoc ipm
et ei homines mallent dicentes cum apto.
Eo quod nolumꝰ exspoliari sed superuestiri. ut ab
sorbeat id et mortale est a uita. Nūquid uero
solum ecūspexit et ecūspiciens ad iuuantem
quesiuit. Immo et uoce magna clamauit.
Heli. heli. lemazabactani. Hoc est. Ds mis
ds mis ut quid dereliquisti me. Hoc nimi
rum ita recte intelligit ac si diceret. O habitans
in me omnis plenitudo diuinitatis corpaliter.
cur te intercontinues. Cum me moriente siles.
Paulo ante uenerunt qui me cōprehenderent
unam breuem emisit uocem. dicendo quem que
ritis. ego sum statimq abierunt retrorsum et ce
ciderunt in terram. Nup quoq multitudi
ne ingente radiando existis oculis qui nuc
in morte languent tristi. et quod infinitum
face non potuisset exercitū cū uno flagello
facto de resticulis de templo eiecisti memo
rando illis hoc ꝓphicum. Domꝰ mea domus
orationis uocabit uos autem fecistis illa spe
luncā latronū. Vt quid o tam potens tam for
tis diuinitas ubi me carne tuam dereliqui
sti. intra te continens tacqua gladius qui de ua
gina sua nolit egredi.
Sic opportune occurrit. quia septum
est. Apud ipm sapientia et fortitu
do. Item. Apud ipm est fortitudo ꝯ
sapientia. Dicam g illud quia ipse
est agnus. ipse est et leo. sic omia tempus
habent sic et hoꝯ scil agni et leonis signi
ficata sua debuerunt habere tempa. Tem
pus fuit quo ut sapiens patientia teneret
agni. tempus fuit quo ut fortis emitteret
rugitum leonis. Dum uise intra adhuc forti
tudo continet. non fuit omino derelictus.
nam sapientia quasi dereliectum consolata
est. Quid enim ecase agere non ignorabat.
Preterea non solū discipulos suos repimebat
pcuientes et dicentes. dne ecce gladius do
hic. uerū etiam occurrebat ad uisarius.
et dimittebat se cōprehendi. neq de digna
bat dns angloꝯ a bangło confortari in agō
nia facta et sudando guttas emittendo san
guinis in terram decurrentis et pmittebat
faciem suam a colaphizantibꝯ uelari. nec
reciebat calamum sibi abiludentibꝯ quas
pceptio in manu datum neq clamide coc
cineam sed cūdata neq coronā spineā suo ca
piti imposita. neq romanos milites a uisaba
t genua sed flectentes et cū felliro risu se re
gem iudeoꝯ salutantes siue adorantes.
Cuncta namq hec ludicia crudelia uten
da sed esse sciebat inseria uocda atq dulcia.